

hvad det var, der saa stærkt berøgede det ærede Medlems Sind. Jeg tror at kunne forjikkre, at der ikke er Nogen, der har havt i Sinde at gjøre Kjøbstæderne nogensomhelst Uret; det har altid været Tanken, at Kjøbstæderne skulde give et forholdsvist Tilskud til Fonden, naar denne overtog Udgiften til Geistlighedens i Kjøbstæderne, og det maa efter min Mening fastholdes, at det skal gives saaledes, idet de Indtægter, som man har til Lønningen af Kjøbstædernes Geistlighed, jo ere af en anden Bestaafenhed end de Indtægter, man har dertil for Landets Vedkommende, da jo nemlig ikke alle Kjøbstadjordene, som det ærede Medlem omtalte, svare Tiende. Der er mange af Kjøbstadjordene, der ere tiendefrie; Reglen er det maaste, at de ikke svare Tiende, men der svares da i anden Skikkelse Bidrag til Geistlighedens Lønning af Kjøbstæderne, og naar dette Lovforslag nu betegner den Reform, der skal foregaa som ogsaa omfattende Kjøbstæderne, er der jo i Diebliffet ikke Andet at gjøre end at forbeholde sig ved en senere Lov at bringe Kjøbstæderne ind derunder og da at lade dem udrede et forholdsmæssigt Bidrag til Fonden. Det have nu ærede Medlemmer villet slaa fast her, at det skulde være forholdsmæssigt i en vis bestemt Betydning, idet man nemlig bruger det Udtryk, at det ikke maa være mindre, end at Lønningerne deraf kunne udredes. Jeg kan slet ikke indse Nytten deraf; naar man i sin Tid skal til ved Lov at fastslaa, hvad der skal ske, saa vil man ikke bryde sig om, hvad der staar her, og behøver det ikke; thi stemmer det, man til den Tid vedtager, med den Regel, ærede Medlemmer her have villet opstille, saa er Reglen oversflødig, og frider det derimod, vil den jo være forandret ved den senere vedtagne Lov; det er altsaa ingen Nytte til at vedtage det. — Endringsforslaget under Nr. 3 til § 2 vil jeg selvfølgelig ikke have Noget at indvende imod. — Til § 3 har Mindretallet stillet det Endringsforslag, som jeg nylig omtalte, og som jeg altsaa skal anbefale til Forkastelse. — Endringsforslaget under Nr. 5, at der i § 3 Nr. 4 skal indskydes „efterhaanden som Propsteembeder blive ledige“, er en nærmere Tydeliggjørelse af, hvad der har været Lovforslagets Tanke, og jeg skal derfor anbefale, at det vedtages. — Til § 3 har jeg tilladt mig at stille et Endringsforslag, hvorefter der blandt de Indtægter, som skulde indflyde i Fonden til kirkelige Formaal, skulde optages ogsaa de Indtægter, der ere opførte paa Finantsloven for 1875—76 under § 21, II. A. 3—5. Den ærede Ordfører saae just ikke med megen Beløvilie paa dette Endringsforslag; men det er stillet i Kraft af den Hovedbetragtning, at, hvad der hidtil er anvendt til Folkekirken's Understøttelse af Staten, ogsaa i Fremtiden skal have samme Anvendelse. Det er den Hovedregel, jeg har fulgt, idet jeg har foreslaaet ogsaa at inddrage disse Indtægter under Fonden. Da imidlertid den ærede Ordfører har

yttret det Ønske, at jeg skulde tage det tilbage nu, for at det kunde overveies mellem 2den og 3die Behandling, skal jeg gjerne efterkomme denne Opfordring; det hæfter jo ikke dermed. — Under Nr. 6 har det ærede Udvalg stillet et Endringsforslag, der gaar ud paa, at de Bestemmelser, der ved allerhøieste Resolution fra enkelte Sogne ere fastsatte om Opsamling af Midler til Oprettelse af nye Kald eller anden Udvidelse af den geistlige Embedsvirksomhed, skulde blive med Magt, Dette Forslag bør betragtes dels i Forhold til de Præsteembeder, paa hvilke Loven ikke endnu faar Anvendelse, og dels i Forhold til de Præsteembeder, paa hvilke Loven faar Anvendelse, nemlig efterhaanden som de blive ledige. For de Præsteembeder, paa hvilke Loven ikke faar Anvendelse, gjælder de tagne Bestemmelser, uden at der behøves nogensomhelst Bekræftelse i denne Lov. For et geistligt Embede indrages under Loven, altsaa før det bliver ledigt, bliver det staaende udenfor Loven, og de kongelige Resolutioner, som tage Bestemmelse om dets Indtægter, blive altsaa uforandret og urokket ved Magt; for disses Vedkommende behøves altsaa Endringsforslaget ikke. For de andre Præsteembeders Vedkommende ser jeg heller ikke, at Endringsforslaget kan komme til Anvendelse. Naar nemlig et Præstekald bliver ledigt, og Naadensaaret er udløbet, indrages strax Tienderne og de øvrige Indtægter i Fonden, og saa bortfalder altsaa den allerhøieste Resolution for dette Kalds Vedkommende. Der vil altsaa, naar Kaldet kommer ind under Lønningensloven, indtræde det Tilfælde, at de opsamlede Kapitaler, som ogsaa ere inddragne under Fonden, muligvis ikke ere tilstrækkelige til, at Formaalet kan opnaas; men naar det er saa, vil det give et Billighedskrav paa, at Fonden skyder det Øvrige til; thi uden Lov vil det ærede Udvalg jo dog sikkert ikke, at de ældre Bestemmelser skulde udføres, efterat Kaldene ere gaaede ind under Loven. Jeg tror derfor, naar man nærmere overveier Endringsforslaget, at det ikke er uden Betænkelse. For nogle Kalds Vedkommende vil det ikke have nogen Betydning, og for andre Kalds Vedkommende er det meget tvivlsomt, om det er rigtigt at vedtage det. — § 4 handler om Indbetaling af Tienderne, og jeg har dertil tilladt mig at stille et Endringsforslag, der tydeliggjør Meningen af, hvad der allerede findes i § 4, navnlig derved, — som den ærede Ordfører udtrykkelig gjorde opmærksom paa —, at der bestemt og klart skjelnes mellem Tiender, som betales efter Kapitelstart, og Tiender, som betales in natura. Det er fuldkommen rigtigt, hvad den ærede Ordfører udtalte, at Tanken har været den, at man ad administrativt Veie kunde drage Omfarg for de Tiender, som betales in natura; men det er vigtigere, og hele Paragrafen bliver klarere, naar Udskillelsen optages deri. Jeg skal ikke gaa ind paa Enkelthederne i alle Forslagets